روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
مدیرعامل و مدیر مسئول: عبدالله گنجی
سردبیر: غلامرضا صادقیان
آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری تقاطع میرزای شیرازی، پلاک ۳۸۴
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۴۹۸۴۵۸
روابط عمومی: ۸۸۴۹۸۴۴۸، نمابر: ۶-۸۸۸۴۵۶۳۴
توزیع: شرکت نشر گستر امروز ۸۸۸۶۲۱۹۴
چاپ تهران: چاپخانه روزنامه جوان
www.javanonline.ir

| روزنامه جوان | شماره ۶۳۲۳ | پنج‌شنبه ۲۲ مهر ۱۴۰۰ | ۷ ربیع‌الاول ۱۴۴۳ | اذان ظهر: ۱۱:۵۰ |
غروب آفتاب: ۱۷:۳۰ | اذان مغرب: ۱۷:۴۷ | نیمه‌شب شرعی: ۲۳:۰۹ | اذان صبح فردا: ۰۴:۴۷ | طلوع آفتاب فردا: ۰۶:۱۱ |

دیده‌بان | مصطفی محمدی

سمفونی «سردار دل‌ها» تولید شد

سمفونی «سردار دل‌ها» از آثار موسیقایی مرتبط با شهید سردار سپهبد حاج قاسم سلیمانی با آهنگسازی و تنظیم سیدبهنام ابطحی تولید شد.

به گزارش «جوان» به نقل از معاونت فرهنگی نمایندگی ولی فقیه در بنیاد شهید، سمفونی «سردار دل‌ها» یادبود شهید والامقام سردار حاج قاسم سلیمانی با آهنگسازی و تنظیم سیدبهنام ابطحی توسط ارکستر سمفونیک «سردار» ساخته شد.

در توضیحات تکمیلی این اثر آمده است:

«این سمفونی با حضور متعهدانه جمعی از نوازندگان ارکستر بزرگ ایران و به همت سربازان جبهه فرهنگی انقلاب و جبهه مقاومت، به منظور ادای احترام به مقام والا و شامخ شهدای این مرز و بوم، به ویژه سردار دل‌ها، حاج قاسم سلیمانی است و به زودی با هدف معرفی این قهرمان بزرگ به همگان در قالب یک اثر جهانی در تالار وحدت رونمایی می‌شود.»

تهیه‌کننده این قطعه زهره سیاهپوش و مجری طرح آن بنیاد بین‌المللی تکریم ادیان و مذاهب است، ضمن اینکه قرار است این سمفونی موسیقایی در کشورهای عراق، سوریه، لبنان و چند کشور اروپایی هم اجرا شود.

درگذشت کاریکاتوریست پیشکسوت بر اثر کرونا

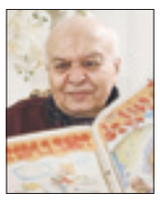

ایرج یکه‌زارع، کاریکاتوریست پیشکسوت در ۸۰سالگی بر اثر عوارض ناشی از کرونا درگذشت.

به گزارش فارس، بر اساس اعلام روابط عمومی مؤسسه هنرمندان پیشکسوت، ایرج یکه‌زارع کاریکاتوریست پیشکسوت به دلیل عوارض ناشی از ابتلا به ویروس کرونا در ۸۰سالگی در منزل درگذشت. این هنرمند پیشکسوت، مدت‌ها به دیابت مبتلا و اخیراً نیز کمی از بینایی‌اش را از دست داده بود.

ایرج یکه‌زارع دی ماه سال ۱۳۲۰ در تهران به دنیا آمد. او ابتدا به نقاشی علاقه داشت و کم‌کم به سمت کاریکاتور کشیده شد. سال ۱۳۴۵ کارش را با مجله توفیق شروع کرد و سال ۴۷ از توفیق بیرون آمد و به مجله کاریکاتور رفت. وی تا اواخر دهه ۷۰ نیز در مطبوعات (به ویژه روزنامه ایران) فعال بود و قلم زد اما پس از آن به یک انزوای خودخواسته فرو رفت. شاید به همین دلیل است که نسل جدید چندان با نام او آشنا نیست.

سالن‌های نمایش پنج‌شنبه اجرا ندارند

همه سالن‌های نمایش روز پنج‌شنبه (۲۲ مهر) به مناسبت سالروز شهادت امام حسن عسکری(ع) تعطیل هستند.

به گزارش «جوان» و بنا بر اعلام اداره کل هنرهای نمایشی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، مطابق اعلام شورای ارزشیابی و نظارت بر نمایش، همه سالن‌های نمایش از اذان مغرب روز پنج‌شنبه(۲۲ مهر) به مناسبت فرارسیدن سالروز شهادت امام حسن عسکری(ع) تعطیل هستند.

فعالیت سالن‌های نمایش از اذان مغرب روز جمعه(۲۳ مهر) از سر گرفته خواهد شد.

«سرجوخه» روی آنتن شبکه ۳

در آخرین روزهای تصویربرداری «سرجوخه» از تیزر تازه این سریال به تهیه‌کنندگی ابوالفضل صفری و کارگردانی احمد معظمی رونمایی شد و چند تن از بازیگران پیشکسوت آن معرفی شدند.

ضبط درام جاسوسی اجتماعی «سرجوخه» که به صورت همزمان در داخل و خارج از کشور پیگیری می‌شد، آخرین روزهای خود را پشت سر می‌گذارد و عوامل سکانس‌های باقی مانده را تصویربرداری می‌کنند. این سریال که تولید مرکز سیمافیلم است به زودی از شبکه ۳ سیما پخش می‌شود. سامان صفاری در نقش «کیان»، حمیدرضا محمدی در نقش «غلامرضا»، آرش آصفی در نقش یک افسر ضدجاسوسی، نازنین کیوانی در نقش یک اینفلوئنسر و نیلوفر کوخانی در نقش ریتا بازیگرانی هستند که تا به حال حضور آنها در سریال رسانه‌ای شده است.

این سریال که پس از «سارق روح»، «ترور خاموش» و «خانه امن» چهارمین همکاری مشترک صفری و معظمی است، در ۳۰ قسمت آماده خواهد شد و این روزها مراحل فنی را نیز پشت سر می‌گذراند. سرجوخه به نویسندگی حسین امیرجهانی با روایت دو قصه موازی، به زندگی دو شخصیت غلامرضا و کیان که از دو طبقه اجتماعی مختلف با انگیزه‌ها و کشمکش‌های متفاوت هستند، می‌پردازد که هر دو در راه رسیدن به عشق موانع و اتفاقات زیادی سر راه‌شان قرار می‌گیرد که روند رسیدن را کندتر و جذابیت قصه را بیشتر می‌کند.

شعر

حکمت

امام علی(ع):

با بی‌اعتنایی به کارهای پست، قدر خود را بالا برید.

«گزیده تحف العقول»

«موزه‌داری» در تنگنای ساختارهای کهنه

موزه‌ها از تمامی فعالیت‌ها و وظایف خود به دو سه مورد محدود و تکرارشونده اکتفا می‌کنند و حوزه عملکردی و ارتباطی خود را گسترش نمی‌دهند و دست به تغییر روش‌ها برای بهتر شدن وضعیت نمی‌زنند

■ لیلا زندی*

موزه‌ها همواره با داشته‌هایشان شناخته شده‌اند، لذا مستند بر ارزش‌های مادی و معنوی و موضوعی خود، از مهم‌ترین داشته‌های فرهنگی جوامع هستند که وجه مالکیت ملی و گاه فراملی دارند، حتی موزه‌های خصوصی هم که مبتنی بر آثار و جریان‌های فرهنگی هستند از این قاعده مستثنی نیستند.

درباره موزه‌ها به کار بردن عباراتی چون «موزه‌های بیچاره»، «بینوایی موزه‌ها»، «فقر موزه‌ها» و «موزه‌های رنجور» و عبارات و اصطلاحاتی اینچنینی دور از جهان حقیقی موزه‌هاست اما اگر موزه را علاوه بر داده‌های مادی و معنوی، مجموعه‌ای از منابع و سرمایه، درگیری‌های فعالیتی موزه و کارکنان آن، رویکردها و عملکردها و سیاست‌های راهبردی و مدیریتی و... در نظر بگیریم، حالا بهتر متوجه می‌شویم که غنایش کجاست و گرفتاری‌اش چیست؟! گرفتاری و کاستی و استیصال و رنج و رخوت و بینوایی و بی‌مایگی و درد در کار فرهنگ بسیار است. می‌توان به چند شاهد مثال در ارتباط با موزه‌ها اشاره کرد؛ کمی داده‌ها و آثار و اطلاعات در نسبت با موضوع و عنوان و نام و ماهیت خود و حتی کمی یا کوچکی فضا در نسبت با مجموعه و موضوع آن موزه.

موزه‌ها در ایران اغلب سیاست و فعالیت و تلاشی برای جذب و حفظ و فزونی مخاطب ندارند و نتوانسته‌اند به طیف بیشتر و مختلف مخاطب دست پیدا کنند و تنها به آنچه بوده و هست اکتفا کرده‌اند تا شاید برحسب اتفاق یا علاقه خود مردم، بر آنها افزوده شود، این ویژگی موزه‌های ضعیف و منفعل در خدمت‌رسانی به جامعه است.

موزه‌ها از تمامی فعالیت‌ها و وظایف خود به دو سه مورد محدود و تکرارشونده اکتفا می‌کنند، حوزه عملکردی و ارتباطی خود را گسترش نمی‌دهند و دست به تغییر روش‌ها برای بهتر شدن وضعیت نمی‌زنند.

وقتی موزه‌ها تنها به داده‌های مادی اکتفا می‌کنند و نقش سرمایه‌دار فرهنگی خود را ایفا نمی‌کنند و بر توسعه مفاهیم و ارزش‌های مادی و معنوی خود نمی‌افزایند و خالی از ایده‌های خلاقانه، مفهومی، کاربردی و جریان‌ساز هستند.

■ **در تنگنای ساختارهای اداری**

موزه‌ها زمانی که در تنگنای ساختار اداری ناآگاه از نیازهای موزه قرار می‌گیرند، بیچاره می‌شوند. این ساختارها، نظام راهبری و چشم‌انداز بلندمدت ندارند که نمود آن مدیریت‌های نو به نو و خالی از دانش و فرهنگ لازم است که موزه‌ها را از مسیر اصلی منحرف می‌کنند یا فرصت‌ها را می‌سوزانند و موجب توقف موزه‌ها می‌شوند.

فقر در بسیاری از موزه‌ها فزونی یافته چراکه امر مهم پژوهش را نادیده انگاشته و متوجه دانش‌محور بودن موزه‌ها نیستند

وقتی سرمایه‌های فکری و منابع انسانی کارآمد، به‌واسطه همین نظام مدیریتی، پس رانده می‌شوند یا وقتی که موزه‌ها و کارکنانشان در انفعال یا تنش فعالیتی قرار می‌گیرند که یکی از عوامل آن، کارکنان کارنکنِ روزگذران هستند که این گروه، حرفه‌ای‌های موزه‌ها و کارکنان متهعد و دلسوز و اثرگذار ساعی را گرفتار فضایی تنگ و ناامیدکننده می‌کنند و این مسئله یکی از بزرگ‌ترین گرفتاری‌های موزه‌هاست.

بی‌مایگی موزه‌ها هم هنگامی است که به جای آنکه به معنای واقعی خود، محل ارائه و پردازش فرهنگ و هنر و علم و دانش و تاریخ و تفریح و فراغت بر بستر ارزش‌ها و فعالیت‌های پرمغز باشند، تنها مکانی برای نمایش می‌شوند و آن هم نه نمایش موزه‌ای؛ نمایشی از کار برای تأمین نظر مدیر بالادستی.

■ **باز هم ضعف نیروی انسانی**

فقر در بسیاری از موزه‌ها فزونی یافته چراکه امر مهم پژوهش را نادیده انگاشته و متوجه دانش‌محور بودن موزه‌ها نیستند و دست به پالایش داده‌ها و پردازش پژوهشی برنامه‌های خود نمی‌زنند. داستان مضحک موزه‌ها آنجاست که در برخی موارد، آنچه را که طبق مسئولیت اداری برعهده‌شان است و جزو امور اداری پشت صحنه موزه‌هاست، در قالب رویداد شگفت موزه‌ها ارائه می‌دهند.

بسیاری موارد دیگر را می‌توان در ارتباط با مسئله موزه‌ها برشمرد، اما به خاطر داشته باشیم که موزه، طبق ماهیت ذاتی خود، قدرتمند است و داشته‌های آن سلب‌ناشدنی اما حقیقت امروز موزه‌ها این است که به همان اندازه که دارا هستند، به همان اندازه هم ندارند.

متأسفانه درباره موزه‌ها راهبردی مدیریتی، علمی، نظارتی و حاکم و تعیین‌کننده از سوی وزارتخانه میراث فرهنگی و متعاقباً اداره کل موزه‌ها، اعمال نشده که این نقص به دلایل مختلفی بوده و بیان این موضوع به معنی ناکارآمدی اداره کل موزه‌ها نبوده و چه بسا این اداره در طول سال‌های فعالیت خود با تعامل و تسهیل امور، در فزونی موزه‌های ایجاد شده نقش مشوق و همراه را داشته و دارد اما لازم است در نقش مرجعیت تعیین‌کننده، نسبت به موزه‌داری تمامی نهادها، مهر خود را بکوبد تا موزه‌ها از گزند رفتارهای سلیقه‌ای و غیرحرفه‌ای متولیان دیگر دور بمانند.

تک تک موزه‌ها و صدها نفر که متعهدانه برای موزه‌ها کار می‌کنند و هزاران نفر که به موزه‌ها می‌آیند و میلیون‌ها نفر که موزه‌ها را در فضای مجازی می‌بینند، فعالیت و رویکرد و نگاه‌شان در پیوند مستقیم با رویکرد و عملکرد متولیان موزه‌ها قرار دارد که اغلب راهبرد تخصصی ندارند.

موزه‌ها گرفتار شده‌اند؛ گرفتار سیستمی که یکپارچه نیست، سلیقه‌ای است و گویا تغییرناپذیر، البته در این سال‌ها برخی نهادها بسیار موفق و قابل قبول عمل کرده‌اند، اما مسائلی که بیان شد، در بسیاری موارد وجود دارد. اکنون انتظار این است وزارت جدید میراث فرهنگی با تغییر روش‌ها و با تکیه بر سبقه و تجربه اداره کل موزه‌ها، قدمی در بهبود وضعیت همه موزه‌ها ایجاد و نقش معنوی خود را نسبت به همه موزه‌ها و موزه‌داران ایفا و راهکارها و راهبردها را تدوین و عملیاتی کند.

■ **نیازمند نهاد ناظر تخصصی**

موزه‌های ما نیازمند نهاد ناظر تخصصی هستند تا در بسیاری مواقع پیروزمندی‌های نمایشی برخی موزه‌ها و متولیان موزه‌ها را در زیر ذره‌بین تخصصی کاری مورد نظاره قرار دهند تا شاید کمی از فلاکت تحمیل شده بر موزه‌ها کاسته شود. یک شبکه اطلاعاتی تخصصی موزه‌ای که بتواند به ثبت و ضبط و نظارت موزه‌ها بپردازد، می‌تواند عاملی کمک‌کننده و تعیین‌کننده در آینده روشن و شفاف و انحصاری موزه‌ها ایفا کند، بی‌تردید در چنین فضایی همه حرفه‌ای‌های موزه‌ها مشارکت خواهند کرد و حتی برای آیندگان آرشیوی از موزه‌ها و نحوه فعالیت‌هایشان به دست خواهد آمد.

ضروری است در امر موزه‌ها، به مسئله تحلیل وضعیت و رویکردها بپردازیم، در غیر این صورت نمی‌توان انتظار بهتر شدن داشت. در حالی که بار فرهنگ بر گرده موزه‌هاست، نگذاریم که بی‌مایگی و سهل‌انگاری، موزه‌ها را خسته کند. همه مردم باید در قبال همه موزه‌ها مطالبه‌گر باشند، برایشان اهمیت پیدا کند همانطور که به رخدادهای موزه هنر معاصر ایران واکنش نشان می‌دهند به همان میزان هم به موزه کوچکی که در شرف تعطیلی است، توجه نشان دهند. حال باید پرسید چگونه باید ذهن مردم را به موزه‌ها حساس کرد؟! چگونه باید به همان میزان که کنشگری در بخشی از موضوعات جامعه وجود دارد، آن را در قبال موزه‌ها ایجاد کرد؟! اینها پرسش‌هایی است که نیاز به بررسی موردی و ارائه راهکار اجرایی دارد و در این مورد اهالی و حامیان موزه‌ها و انجمن‌ها و گروه‌های فرهنگی می‌توانند نقش مؤثری ایفا کنند. نباید تنها درباره موزه‌ها حرف زد بلکه با تلاش و کنش و مطالبه، بر داشته‌ها و دارایی‌های فرهنگیمان بیفزاییم.

*کارشناس موزه

نما | حسین کشتکار

موسیقی

دبیر چهاردهمین جشنواره موسیقی نواحی در نشست خبری اعلام کرد

سنت، اصالت و آفرینش‌های موسیقایی اقوام محور جشنواره موسیقی نواحی است

■ مصطفی شاه‌کرمی

امسال برای نخستین بار موسیقی نواحی با موضوع وحدت در کثرت موسیقی اقوام برگزار می‌شود.

محمدعلی مرآتی، دبیر چهاردهمین جشنواره موسیقی نواحی در نشست خبری این رویداد گفت: همچنان مهم‌ترین متر و معیار ما در جشنواره موسیقی نواحی اصالت است. توانستیم با کمک انجمن موسیقی ایران، سامانه‌ای پیش‌بینی کنیم که اجراهای این دوستان را در فضای مجازی بیاوریم، چون این بزرگان شناسنامه فرهنگی ایران هستند. از سوی دیگر باید بتوانیم رصدی از تمام فعالان موسیقی اقوام داشته باشیم. شاید ثبت اسامی حدود ۳۰۰نفر کفایت نکند، اما شروع خوبی است، از سوی دیگر دبیرخانه انجمن موسیقی ایران به صورت دستی این اسامی را ثبت کردند. دبیر چهاردهمین جشنواره موسیقی نواحی در ادامه افزود: امسال اجراهای جشنواره موسیقی نواحی با یک روز تأخیر ضبط و در سامانه جشنواره بارگذاری می‌شود. به دلیل غیررقابتی بودن جشنواره، بزرگان موسیقی اقوام قضاوت نمی‌شوند. امسال ۷۰نفر در جشنواره اجرا دارند. به دلیل مشکلات ناشی از کرونا هر روز چهار نفر در جشنواره موسیقی نواحی اجرا می‌کنند. مرآتی درباره کاهش حضور بزرگان در ادوار مختلف جشنواره موسیقی نواحی کرمان تأکید کرد: سلامت بزرگان موسیقی نواحی مهم است و شرایط برگزاری جشنواره اجازه دعوت حضوری از آنها نداد. برای این دوره از جشنواره، از هنرمندان پیشکسوت و نامدار موسیقی نواحی دعوت شد، در حوزه پژوهش هم مشغول برنامه‌ریزی برای برگزاری نشست‌هایی هستند که به صورت کاربردی مورد توجه قرار گیرد.

در ادامه این مراسم محمدرضا علیزاده، دبیر اجرایی جشنواره نیز با اشاره به اینکه برگزاری هرساله جشنواره موسیقی نواحی، جایگاه موسیقی نواحی را آشکارتر می‌کند، اظهار کرد: باعث افتخار است چنین جشنواره‌ای با تمام فراز و فرودهایش به چنین درجه‌ای از کمال رسیده است. در دو سال گذشته با توجه به شرایط کرونا برپایی این رویداد فرهنگی با تردید مواجه شد، چون باید با تجمع مردم برگزار می‌شد اما با همت هنرمندان و مسئولان چراغ جشنواره موسیقی نواحی محدود نشد و جشنواره موسیقی نواحی سال گذشته به صورت مجازی برگزار شد. وی ادامه داد: امسال به رغم مشکلات متعدد و بیماری کرونا با همت مدیران عالی استان کرمان،

شاهد برگزاری این جشنواره در این استان هستیم. با رعایت دستورالعمل‌های بهداشتی، میزبان ۱۱۰نفر از هنرمندان و عوامل اجرایی خواهیم بود.

دبیر اجرایی جشنواره موسیقی نواحی با اشاره به اینکه با توجه به وجود متنوع‌ترین فرهنگ‌ها و سنن گوناگون و غنی در استان کرمان، شاهد ۱۳دوره برگزاری جشنواره در استان کرمان بودیم، بیان کرد: برگزاری جشنواره در بیش از چند دوره باعث افزایش هنرمندان و علاقه‌مندان به موسیقی نواحی شده است. طبق برنامه‌های سال‌های گذشته، هماهنگی‌ها و اقداماتی در سطح استان کرمان داشتیم، طبق تفاهمنامه‌ای که با معاونت هنری سابق وزارت ارشاد داشتیم، نحوه و شیوه اجرای جشنواره در استان کرمان نهایی شد. امسال برخلاف دو سال گذشته، جشنواره موسیقی نواحی در باغ موزه وزیری کرمان برگزار می‌شود. این بنا بیش از ۱۷۰ سال قدمت دارد و مرمت شده است، از این رو فضای شایسته‌ای را برای برگزاری موسیقی نواحی داریم. علیزاده خاطر نشان کرد: هماهنگی‌هایی برای پخش و ضبط اجراها فراهم کردیم و بخشی از اجراها از طریق صدا و سیما و پلت‌فرم‌هاست. قرار شد تمام ظرفیت‌های گردشگری استان کرمان در اختیار جشنواره قرار بگیرد. امسال از فضای باز در سه شهر رفسنجان، سیرجان و شهربابک با هماهنگی ستاد کرونایی استفاده کنیم. جشنواره از ۲۹ مهر تا دوم آبان ماه برگزار می‌شود و محل برگزاری اختتامیه در باغ‌موزه وزیری است. چهاردهمین جشنواره موسیقی نواحی ایران با همکاری دفتر امور موسیقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان کرمان، انجمن موسیقی ایران و انجمن موسیقی کرمان در روزهای ۲۹ مهر تا دوم آبان ماه در شهر کرمان برگزار می‌گردد.

استاد ادبیات فارسی دانشگاه علامه طباطبایی:

شعر حافظ را مثل روزنامه نخوانیم

استاد ادبیات فارسی دانشگاه علامه طباطبایی با اشاره به وجود ایهام به عنوان یکی از خصوصیات اشعار حافظ معتقد است: شعر لسان‌الغیب را نباید مثل روزنامه بخوانیم و تفسیر کنیم، باید یاد بگیریم چطور از هنر به طور کلی و از شعر او استفاده کنیم.

احمد تمیم‌داری، استاد ادبیات فارسی دانشگاه علامه طباطبایی در رابطه با اهمیت شناخت هنرهای ایرانی برای درک شعر حافظ به ایرنا گفت: تفاوت شعر حافظ و شعر غربی در این است که شعر غربی حالت نردبانی دارد و پله‌پله بالا می‌رود و ترتیب دارد اما شعر شرقی و به ویژه شعر حافظ، نردبانی نیست بلکه دایره‌ای است و یک نقطه مرکزی دارد. از آن نقطه خطوط بسیاری را می‌توان به سمت شعاع برد، این خطوط از جهاتی به هم مرتبط می‌شوند و از جهاتی دارای استقلال هستند. شعر حافظ به گونه‌ای است که انگار بیت‌ها با هم ارتباطی ندارند اما یک مرکز در آن غزل پیدا و از آن مرکز، خطوط منشعب می‌شوند و از هر نقطه به نقطه دیگر نیز می‌توان متصل شد.

این استاد ادبیات با اشاره به ترجمه‌های غزلیات حافظ و کلیله و دمنه به دیگر زبان‌ها اظهار داشت: این شیوه داستان در داستان سخن گفتن با ترجمه این آثار به اشعار و ادبیات غربی وارد شده است. اگر به دربارهای قدیم دقت کنید، از یک راهرو به سه راهروی دیگر می‌رسیدید. این مسیر برای آن بود که در زمان حمله دشمن، راه فرار تشخیص داده نشود، مشابه آن را در کوچه‌های قدیم تهران می‌بینید؛ کوچه‌هایی که به نظر بن‌بست هستند اما وقتی وارد آن می‌شوید از دو سو راه دارند.

وی با بیان اینکه شعر برای استعلاست، اضافه کرد: شعر برای تعالی روحی انسان است، برای جنبه‌های استعلایی و ترقی هنری است. ما باید این مسیر را به دیگران نشان بدهیم، در همین ایران بسیاری از افراد با حافظ مخالف هستند و در رد حافظ کتاب‌هایی نوشته‌اند. فکر کرده‌اند اگر در شعر حافظ اسم شراب به کار رود، دیگر انحراف اتفاق افتاده اما در قرآن هم از این کلمات استفاده شده است.

تمیم‌داری با تأکید بر تأسیس مراکز پژوهشی در حوزه ادبیات فارسی، گفت: باید بتوانیم بگوییم هر شعری بر مبنای خیال سروده می‌شود و نباید از آن سوءاستفاده شود. شعر حافظ را نباید مثل روزنامه ترجمه کنیم و همه باید یاد بگیرند چگونه از هنر استفاده کنند. هنر بزرگ‌ترین نعمت الهی روی زمین است که باید نگهداری از آن را بدانیم.

کتاب

چاپ مجدد مجموعه ۲ جلدی «اصحاب امام علی(ع)»

مجموعه دو جلدی «اصحاب امام علی(ع) (شرح زندگی ۱۱۱۴ یار امیرالمؤمنین)» به چاپ ششم رسید.

چاپ ششم مجموعه دو جلدی «اصحاب امام علی(ع) (شرح زندگی ۱۱۱۴ یار امیرالمؤمنین)» اثر آیت‌الله سید اصغر ناظم‌زاده‌قمی به همت مؤسسه بوستان کتاب روانه بازار نشر شد. اثر حاضر شرح زندگی این سه دسته و عمدتاً در گروه اول است که مشتمل بر هزارو۱۱۴ نفر و به ترتیب الفبا نگارش شده و ویژگی عمده آن، تأکید بر منابع کهن و قلم روان است.

نویسنده در مقدمه این اثر آورده است: در این اثر هیچ تأکیدی بر «کارگزار بودن» اصحاب نشده است، یعنی قصد ما آن نبوده که فقط سیمای کارگزاران علی(ع) را معرفی کنیم بلکه مطلقِ اصحابِ آن حضرت- اعم از کارگزار و غیر آن- را در نظر داشته‌ایم، بنابراین در معرفی و تحلیلِ چهره‌های آن بزرگواران، عناصر و کارکردهای سیاسی، مدیریتی و کارگزاری، محوریت ندارد، مگر آن دسته از اصحابی که اساساً کارگزاری برجسته، سیاستمدار و مدیریت کاردان بودند. نویسنده در بخش دیگری از مقدمه اشاره می‌کند: روش تحقیق بنده در ساماندهی این اثر بدین گونه بود که ابتدا فهرست بلندی از یاران آن حضرت را که به نوعی با ایشان مرتبط بودند به تدریج تهیه کرده و برای نگارش شرح حالشان نکته‌هایی چون نام و نسب و کنیه، تاریخ تولد، وفات یا شهادت، پدر و مادر و طایفه، محیط رشد، ویژگی‌های علمی و ادبی، فراز و فرودهای اخلاقی و سیاسی، میزان اطاعت‌پذیری‌های آگاهانه یا تمرّدها، پیشینه در اسلام، شرکت در جنگ‌ها و مسائلی از این دست را مورد توجه قرار دادم.

در جلد اول این اثر به ۵۱۷ نفر از اصحاب حضرت علی(ع) و در جلد دوم نیز به ۵۹۷ نفر از دیگر اصحاب آن حضرت پرداخته شده است.

نمایش خانگی

با اعلام پلت‌فرم پخش‌کننده

سریال پرحاشیه و بی‌کیفیت «قبله عالم» متوقف شد

پخش سریال حاشیه‌دار و ضعیف «قبله‌عالم» به دلیل آنچه از سوی پلت‌فرم پخش‌کننده «ممیزی‌های فراوان» و «احترام به مخاطبان!» عنوان شده است، متوقف می‌شود.

سریال قبله عالم که ضعف مفرط فیلمنامه و کارگردانی آن از نخستین قسمت خود را نشان داد و هجو و تمسخر شخصیت‌های ملی چون امیرکبیر و فرمانده جاویدالاثر محمد متوسلیان را نیز ضمیمه خود کرده بود، با اعلام پلت‌فرم فیلیمو متوقف شده است.

فیلیمو با اعلام این خبر درباره این تصمیم مدعی شده است: «سریال قبله عالم از روز نخستِ پخش تا به امروز در فرایند تولید و ممیزی دچار چالش‌های فراوان شد، به گونه‌ای که پیوستگی خود را از دست داد و بخش عمده‌ای از هر قسمت سریال مورد حذف قرار گرفت، بنابراین فیلیمو تصمیم گرفت قسمت هفتم قبله عالم، قسمت پایانی آن باشد و پخش آن به طور کامل متوقف شود.»

این پلت‌فرم فعال در فضای مجازی در ادامه آورده است: لازم است تأکید کنیم هیچ سازمان، نهاد قضایی یا ارگان امنیتی حکم به توقیف این سریال نداده و فیلیمو در خصوص تحلیل‌ها، تفسیرها و حاشیه‌هایی که پیرامون کیفیت یا محتوی این سریال در فضاهای مختلف- به درست یا غلط- ایجاد شده، قضاوتی ندارد. این تصمیم صرفاً در پی کاهش جدی زمان مؤثر هر قسمت و حجم بالای اصلاحات نهادهای ناظر اتخاذ شده است. فیلیمو مدعی شده است متأسفانه نوع مواجهه با حساسیت‌های ایجاد شده پیرامون سریال قبله عالم، مصداق بارز این ضرب‌المثل است که «به جای کلاه، سر آورده شد» آن قدری که دیگر جانی در سریال باقی نمانده است.

به گزارش «جوان» سریال قبله عالم را باید جزو آثار ضعیف در

نمایش خانگی دسته‌بندی کرد که تولیدکنندگان آن به جای غنای کیفی روی حاشیه‌سازی بی‌مورد برای آن تمرکز جدی کرده بودند. باز کردن حساب روی حاشیه‌ها در چند دهه اخیر سبب فضاسازی حول برخی آثار سینمایی شده بود و این بار نیز عوامل سریال نمایش خانگی قبله عالم حساب ویژه‌ای روی این مسئله باز کرده بودند. اساساً به نظر می‌رسد قبله عالم را باید جزو آثاری دانست که نهادهای نظارتی از ابتدا باید از تولید و پخش آن به دلیل ضعف‌های مفرط کیفی جلوگیری می‌کردند.

منوچهر محمدی که پیشتر به عنوان یکی از تهیه‌کننده‌های مطرح و کاربلد سینمای ایران شناخته می‌شد با تهیه‌کنندگی سریال قبله عالم حیرت ناظران را برانگیخت تا آنجا که برخی آثار پیشین این تهیه‌کننده را صرفاً ناشی از شانس و اقبال وی قلمداد کردند. قبله عالم کارنامه منوچهر محمدی را خدشه‌دار کرد و بار دیگر ثابت کرد پدیده آقازادگی تا چه اندازه می‌تواند سرنوشت افراد را با چالش‌هایی جدی مواجه کند.